

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

14 december 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over zekere uitlatingen van de minister-president tijdens zijn bezoek aan Noordrijn-Westfalen

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over maatregelen ter ondersteuning van het Afrikaans

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de stand van zaken aangaande de ratificering van het Kyoto-protocol door Vlaanderen

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 14 december 2000

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.24 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over zekere uitlatingen van de minister-president tijdens zijn bezoek aan Noordrijn-Westfalen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Overmeire tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over zekere uitlatingen van de minister-president tijdens zijn bezoek aan Noordrijn-Westfalen.

De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, kort geleden bent u op bezoek geweest bij uw ambtscollega in Noordrijn-Westfalen. Eén van de resultaten van dat bezoek was dat u samen met Noordrijn-Westfalen onder andere een cultureel festival zou organiseren, zowel in 2001 als in 2002. Eén van de onderdelen van het festival zou gaan over democratische vorming en tolerantie. Op zich kan niemand daartegen bezwaar hebben.

Ik heb wel enige problemen met de verantwoording die daarover werd gegeven. Mijnheer de minister-president, uw ambtsgenoot, de heer Clement, verwees naar een aantal racistisch geïnspireerde aanslagen die in die periode in Duitsland waren gepleegd. Volgens de persberichten maakte u de associatie met de gemeenteraadsverkiezingen in België en Vlaanderen, waarbij het Vlaams Blok opnieuw vooruitgang had geboekt.

Over uw persoonlijke standpunten kan er geen enkele discussie bestaan. U hebt zich in het verleden meermaals gedistantieerd van mijn partij. In binnen- en buitenland is het genoegzaam bekend dat onze meningen sterk verschillen. Er zijn echter grenzen aan wat we over elkaar kunnen vertellen. Men kan niet zomaar resultaten van gemeenteraadsverkiezingen associëren met aanslagen die al dan niet racistisch zijn geïnspireerd.

De daders van de brandstichting in de synagoge van Düsseldorf, waar het in die periode vooral om te doen was, zijn ondertussen bekend. Het gaat om een zekere mijnheer Kalid Z. uit Marokko en ene mijnheer Belal T. uit Jordanië. Ik weet niet of de daden racistisch geïnspireerd waren. Deze mensen waren blijkbaar misnoegd over de situatie in het Midden-Oosten.

Er bestaat overal in Europa een bepaalde wrevel over de migratiegolven in dit continent. Het is daarbij opvallend dat in de landen waar de ergernis zich kan kanaliseren op een democratische manier via een politieke partij of beweging, er veel minder sprake is van racistisch geweld, laat staan van racistische aanslagen. U kunt zelf nagaan dat er een duidelijk verband bestaat.

Als de pers correct heeft bericht, bent u te ver gaan door mijn partij te associëren met racistisch geïnspireerde aanslagen die in Duitsland zouden zijn gepleegd of om die in dezelfde context te vermelden en zo het onderdeel over democratische vorming en tolerantie te verantwoorden. Als minister-president bent u bovendien de eerste ambassadeur van Vlaanderen. Het is dan ook uw taak om een zo gunstig mogelijk beeld van Vlaanderen op te hangen en niet één waarbij de democratie zou zijn bedreigd of waarbij de hele democratische constructie zwaar onder druk zou staan. Dat is niet mijn interpretatie en hopelijk ook de uwe niet.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, zolang de heer Van Overmeire van mij niet verlangt in het buitenland een positief beeld op te hangen van zijn partij, ben ik het met het slot van zijn redenering eens. Eén van mijn taken is een zo volledig mogelijk – ook positief – beeld van Vlaanderen te geven.

Mijnheer Van Overmeire, uw opmerkingen zijn gebaseerd op een misverstand. Het klopt dat ik op 2 november een bezoek heb gebracht aan Noordrijn-Westfalen en dat ik een lange werkvergadering heb gehad met mijn ambtsgenoot, de heer Clement. Deze interessante vergadering handelde niet alleen over de culturele samenwerking, waar u naar verwijst, maar ook over de economische samenwerking en de standpuntbepaling in verband met de ondertussen afgelopen IGC en de toekomstige ontwikkelingen binnen de Europese Unie.

In de dagen voorafgaand aan mijn bezoek waren een aantal aanslagen gepleegd, waaronder ook in Düsseldorf. Er volgden manifestaties, die een reactie waren van de bevolking tegen onverdraagzaamheid. Minister-president Clement heeft zijn afschuw over die aanslagen tegenover mij kenbaar gemaakt.

We hebben uiteraard overleg gepleegd over de samenwerking tussen Vlaanderen en Noordrijn-Westfalen. Ook de culturele samenwerking is aan bod gekomen. Minister-president Clement heeft voorgesteld om een gemeenschappelijk colloquium te houden over democratische vorming en tolerantie. Ik vond dat een goed idee. Vorming over democratie is nooit een luxe. Iedereen moet daar permanent aan werken, niet alleen in Duitsland maar ook in Vlaanderen.

Ik heb dit niet in verband gebracht met de gemeenteraadsverkiezingen in België of in Vlaanderen, of de resultaten van uw partij. Die staan daar volledig los van. Ik heb wel gezegd dat er in Vlaanderen een probleem bestaat inzake het samenleven met allochtone bevolkingsgroepen. Ik heb ook melding gemaakt van een aantal beleidsinitiatieven, zoals inburgering, integratie en dies meer.

Dat is het objectieve relaas dat ik heb gehouden. Ik heb niet de associatie gemaakt waar u naar verwijst. U had wellicht gehoopt dat ik dat wel had gedaan.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : Mijnheer de minister-president, ik had dat helemaal niet gehoopt. Ik blijf bij mijn stelling dat u een zo positief mogelijk beeld van Vlaanderen moet ophangen. Wij zullen er zelf wel voor zorgen dat dit ook voor onze partij het geval is. Het verheugt me dat het relaas dat in de pers stond, niet overeenstemt met de werkelijkheid.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over maatregelen ter ondersteuning van het Afrikaans

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over maatregelen ter ondersteuning van het Afrikaans.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, anderhalve week geleden keerde de minister-president terug van een bezoek aan Zuid-Afrika. We zullen in de commissie wellicht nog de gelegenheid krijgen om in te gaan op de daar overeengekomen uitbreiding van het samenwerkingsverdrag. Het bestaande verdrag werd daarbij verruimd met een aantal nieuwe bevoegdheidsdomeinen. Interessant is dat het nieuwe akkoord de gelegenheid creëert om van regering tot regering te onderhandelen, althans dat heb ik begrepen uit het antwoord van de minister-president op de actuele vraag van de heer Hostekint vorige week.

We zijn bijzonder begaan met het voortbestaan van de Afrikaanse taal – en met 'we' heb ik het niet alleen over onze fractie. In het verleden heb ik in deze commissie ondervonden dat ook andere collega's er belangstelling voor betonen, al is er wel een zekere schroom. Solidariteit met taalverwante gemeenschappen ligt blijkbaar moeilijker dan solidariteit met andere gemeenschappen. Daarnaast leeft

Van Nieuwenhuysen

ook nog steeds de vrees dat wie zich opwerpt als verdediger van het Afrikaans, bestempeld zou worden als een sympathisant van het vroegere beleid in Zuid-Afrika.

Ik pleit voor solidariteit, al was het maar omwille van de wijze waarop het Afrikaans tegenwoordig als taal wordt behandeld door het huidige regime. Die doet immers denken aan negentiende-eeuwse toestanden in ons land. Zo werden bijvoorbeeld spoorwegambtenaren ontslagen omdat ze het verbod negeerden om onderling of met klanten in het Afrikaans te spreken. Het leger overweegt om de interne communicatie alleen nog in het Engels te voeren. Er is een discriminatie van het Afrikaans bij de openbare omroep. Het Afrikaans verdwijnt bij de luchtvaartdienst en als verslagtaal bij het gerecht. Er zijn problemen met etikettering, enzovoort. Het klinkt ons als Vlamingen allemaal bekend in de oren.

Het Afrikaans is nochtans de moedertaal van een belangrijk deel van de Zuid-Afrikanen, zowel blanken als kleurlingen. Het is tevens de tweede taal van ongeveer de helft van de bevolking. Het aftakelen of verdwijnen van die taal is een aanslag op de identiteit van een belangrijke bevolkingsgroep.

Met betrekking tot de vrees om beschouwd te worden als een sympathisant van het vroegere apartheidregime, wijs ik erop dat de initiatiefnemers van acties en organisaties die het behoud en de verdediging van het Afrikaans voorstaan, tegenwoordig behoren tot het voormalige anti-apartheidskamp. Onder hen bevinden zich de dichter Breytenbach en de schrijver Dan Roodt, initiatiefnemer van de groep Praag, genoemd naar de Praagse Lente, met wie we enige maanden geleden in een uitgebreid vraaggesprek in De Standaard nader hebben kunnen kennismaken. Ook bij de vakbonden beweegt op dit vlak een en ander. De mijnwerkersbond wil bijvoorbeeld door middel van juridische stappen de mijnbedrijven dwingen om op hun anglofiële politiek terug te komen.

Mijnheer de minister-president, ik heb tot mijn genoegen gelezen dat u een van de vorige maanden op de Belgisch-Nederlandse ministerconferentie een opgemerkt pleidooi hebt gehouden voor meer culturele samenwerking in het algemeen, en voor het gebruik van het Nederlands in het bijzonder. U zou zich onder meer bezorgd hebben getoond over de onverschilligheid van uw Nederlandse collega's ten aanzien van de opmars van het Engels.

Het zou goed zijn dat u die bezorgdheid ook zou verwoorden ten aanzien van de Zuid-Afrikaanse regering, met betrekking tot de toestand van het Afrikaans in dat land. U zou ze ook kunnen vertalen in akkoorden en in steun aan projecten die het Afrikaans ondersteunen en de wisselwerking tussen het Afrikaans en het Nederlands in de hand werken.

Werden er terzake initiatieven genomen tijdens uw recente reis ? Vlaanderen en Nederland zijn de twee landen bij uitstek die, omwille van hun historische en taalkundige verwantschap, aangewezen zijn om in deze aangelegenheid een voortrekkersrol te spelen. Als Vlaanderen of Nederland het niet doen, dan zal niemand het doen. Vlaanderen heeft bovendien ervaring met een taalstrijd die helaas al te vaak zonder enige steun van Nederland moest worden gevoerd. Ik zou het ten zeerste betreuren als vandaag het officiële Vlaanderen dezelfde fout zou maken ten aanzien van het Afrikaans.

De voorzitter : Naar aanleiding van deze vraag stel ik voor dat we in ons werkschema de bespreking opnemen van een verbreding van de samenwerking met prioritaire landen of gebieden. We kunnen het daar bij de regeling van de werkzaamheden over hebben.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, Zuid-Afrika kent grondwettelijk elf officiële talen, waaronder het Afrikaans en het Engels. Vlaanderen moet deze soevereine keuze van een onafhankelijk land respecteren. We schrijven ons ten volle in in de Zuid-Afrikaanse taalpolitiek en in de officiële samenwerking met dat land.

Het komt mij dan ook niet toe me te mengen in een interne Zuid-Afrikaanse aangelegenheid. Mijnheer Van Nieuwenhuysen, met uw vraag lijkt u daar enigszins op aan te sturen. Er zijn dan ook geen initiatieven genomen, noch afspraken gemaakt of akkoorden afgesloten over een ondersteuning van het Afrikaans in Zuid-Afrika.

In het uitgebreide verdrag dat ik op 27 november in Pretoria mocht paraferen, staat wel een artikel met betrekking tot de promotie en het onderwijs van de Nederlandse taal. Dit werd in artikel 7 paragraaf 2 van het verdrag gedelegeerd aan de Nederlandse Taalunie. Deze bepaling was echter ook al opgenomen in het verdrag van 1996. Daarenboven werden van bij het begin van de Vlaams-Zuid-Afrikaanse samenwerking bij de financiering van pro-

Dewael

jecten vertaling en meertaligheid als belangrijke factoren van het democratiseringsproces beschouwd.

Enkele voorbeelden van de gelegde accenten zijn het Vlaams tolkencentrum aan de universiteit van Vrijstaat in Bloemfontein en een vertalersopleiding van het National Language Project voor verpleegkundigen in de West-Kaapprovincie. Gekoppeld aan deze taalprojecten werd ook Vlaamse steun gegeven voor het vertaalwerk tijdens de zitting van de Waarheidscommissie. Een belangrijke bekommernis bij het werk van deze commissie was iedereen te horen in zijn eigen taal. Vlaamse technologie vormde de basis van het slagen van deze onderneming.

In de provincie Vrijstaat heeft Vlaanderen ook projecten gesteund met betrekking tot het gemeenschapstolken, de eenheid voor taalfacilitering, het gebarentaaltolken en de ontwikkeling van een Zuid-Afrikaanse gebarentaal. Andere voorbeelden zijn de installatie van een simultane tolkdienst voor de diensten van de premier van Vrijstaat, en de projecten voor de voorziening in tolken in plaatselijke besturen.

Uit een door Vlaanderen financieel gesteund internationaal symposium over het gemeenschapstolken ontstond het enige in Zuid-Afrika bestaande handboek over tolken. Statistisch gezien lopen de meeste projecten ongeveer drie jaar, tenzij er later projecten komen die op het initiële project zijn geënt. Het is de bedoeling dat deze projecten autonoom blijven verder functioneren. De ervaring leert dat dat meestal wel lukt, mits de nodige bijsturing en de bereidheid van de plaatselijke besturen om de projecten te integreren in hun beleid.

Aanvankelijk werd de samenwerking uitsluitend vanuit Vlaamse hoek georganiseerd. Soms was er een Zuid-Afrikaanse partner betrokken bij de implementatie van het project. Vanuit Zuid-Afrikaans oogpunt dragen de door Vlaanderen gesteunde projecten in grote mate bij tot de democratisering en tot de ontwikkeling van de grootste bevolkingsgroep. De toekomstige uittekening van het taalbeleid in de Zuid-Afrikaanse grondwet zal in belangrijke mate gedragen worden door organisaties die door Vlaanderen financieel werden gesteund.

Ik wil ook enkele opmerkingen maken over de politiek van de Taalunie ten aanzien van Zuid-Afrika. Bij de opzet van het beleid terzake in 1994 werd ervoor gekozen te investeren in de studie van het

Nederlands op universitair niveau. Daarbij werd benadrukt dat de grens met het Afrikaans scherp moest worden getrokken. Deze keuze was ingegeven zowel door de politieke situatie in Zuid-Afrika op dat ogenblik, als door de wenselijkheid om aan te sluiten bij een werkterrein waarmee de Taalunie vertrouwd was. Op het vlak van de universitaire Neerlandistiek werden samenwerkingsverbanden opgezet en werd werk gemaakt van de ontwikkeling van een ondersteuningsinstrumentarium.

Ondertussen hebben zich een aantal ontwikkelingen voorgedaan. Die hebben de Taalunie ertoe doen besluiten om de werking in Zuid-Afrika tussentijds te evalueren. Op grond daarvan heeft het Algemeen Secretariaat beslist om een oriënterende reis naar Zuid-Afrika te ondernemen van 12 tot 24 maart van dit jaar. Met het oog op toekomstige oriëntaties werd een reisprogramma samengesteld, waarbij vooral gepraat werd met personen die met betrekking tot het taalbeleid in het nieuwe Zuid-Afrika toonaangevend kunnen worden genoemd. De conclusie van deze reis is dat het huidige beleidsplan positieve resultaten heeft opgeleverd, en nog altijd een goed uitgangspunt is voor efficiënte samenwerking.

Omtrent de mogelijkheden tot verdere samenwerking blijkt er een groot enthousiasme te bestaan, zowel bij de groepen waarmee de Taalunie in het verleden al heeft samengewerkt, als bij groepen waarmee tijdens deze reis voor het eerst contact werd gelegd. Alle gesprekspartners verwelkomden de mogelijkheid om via samenwerking met het Nederlandse taalgebied de expertise die in het Afrikaans besloten ligt verder uit zijn isolement te halen en beschikbaar te stellen voor de implementatie van de meertaligheid van de Zuid-Afrikaanse maatschappij. Er werden heel wat concrete projecten gesuggereerd. Ook bleek de Zuid-Afrikaanse overheid geïnteresseerd in een officiële samenwerking met de Taalunie, vooral dan gericht op het uitwisselen van allerlei vormen van expertise.

De tussentijdse evaluatie werd door het Taalunie-secretariaat aan het Comité van Ministers voorgelegd met de vraag of in de toekomst door de Taalunie ook op andere terreinen dan de Neerlandistiek in de enge betekenis een samenwerking met Zuid-Afrika kan worden aangegaan. Op de vergadering van het Comité van Ministers van 9 mei 2000 is besloten om dat probleem te verdagen naar een volgende vergadering van het comité. Die vergadering heeft nog niet plaatsgevonden.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb evenwel de indruk dat u in uw inleiding het belang van het Afrikaans minimaliseerde of onderschatte. Het is inderdaad een van de elf talen in Zuid-Afrika, maar het is ook de moedertaal van het grootste deel van de blanke bevolking en van een groot deel van de kleurlingen, en tevens de lingua franca van ongeveer de helft van de inwoners van Zuid-Afrika. Het lijkt me dan ook een onderschatting om het Afrikaans af te doen als zomaar een van de elf talen.

U zegt dat u tijdens uw gesprek met de Zuid-Afrikaanse regering doelbewust geen initiatief hebt willen nemen met betrekking tot de situatie van het Afrikaans, omdat het om een interne aangelegenheid gaat. Dat is eigenaardig, en het is de eerste keer dat dit als een interne aangelegenheid wordt beschouwd, zodat er niet over gesproken wordt. Er zijn landen waar tijdens contacten wel degelijk over vormen van discriminatie wordt gesproken. Ook hier gaat het om een – nieuwe – vorm van discriminatie. Ik zie dus niet in waarom er niet over gesproken mag worden tijdens de contacten tussen de Vlaamse en de Zuid-Afrikaanse regering.

Ik waardeer de initiatieven die worden genomen tot samenwerking omtrent het Nederlands en het Afrikaans, al lijken ze me nog vrij bescheiden en sporadisch. Ik hoop dat er zich in de toekomst in de Taalunie nieuwe mogelijkheden zullen voordoen om dat verder te verdiepen. Ik begrijp wel dat er in de eerste jaren na de installatie van het nieuwe Zuid-Afrika een zekere schroom was om initiatieven terzake te nemen, maar de tijd is nu wel gekomen om die schroom te laten vallen, het Afrikaans als taal effectief te ondersteunen, en een grotere wisselwerking tussen het Nederlands en het Afrikaans na te streven.

De voorzitter : We zullen nog dieper moeten ingaan op alle facetten van de gemaakte afspraken. Ook dit aspect zal nog opnieuw aan bod komen. We moeten onder andere de vraag stellen of de taalfacilitering werkelijk doorgaat of niet. Daar zijn persberichten over verschenen. Een en ander kan best besproken worden in een algemenere context. Als we er één aspect uitlichten, riskeren we niet te weten wat er precies gebeurt.

Wat betreft de cijfers, meen ik dat 8 miljoen Zuid-Afrikanen het Afrikaans spreken als eerste taal, en nog eens 8 miljoen als tweede taal. Het Afrikaans kan bijgevolg een brugtaal worden genoemd voor iets minder dan de helft van de Zuid-Afrikanen.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de stand van zaken aangaande de ratificering van het Kyoto-protocol door Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de stand van zaken aangaande de ratificering van het Kyoto-protocol door Vlaanderen.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, u weet ongetwijfeld nog dat ons land in 1992, in het raam-akkoord dat op de milieutop in Rio de Janeiro werd afgesloten, zich er formeel toe verbond om de emissie van broeikasgassen tegen 2000 te reduceren met 5 procent ten opzichte van 1990. De toenmalige Vlaamse regering heeft daartoe in 1994 een CO₂-REG-beleidsplan opgesteld. Dit jaar bleek echter de tot nu toe gevolgde strategie om de doelstelling te halen, niet efficiënt te zijn. In plaats van een reductie van 5 procent, zitten we vandaag met een stijging van 16 procent ten opzichte van 1990.

Drie jaar geleden werden op de conferentie in Kyoto de doelstellingen in het licht van de nieuwe inzichten bijgesteld en strenger geformuleerd. In zijn geheel aanvaardde de Europese Unie een reductie van 8 procent, waarvan België 7,5 procent voor zijn rekening zou nemen. In de periode tussen 2008 en 2012 moet daarom een gemiddelde reductie van 7,5 procent ten opzichte van het referentiejaar 1990 gerealiseerd zijn. Het is belangrijk om die doelstelling te halen, als we op lange termijn onze welvaart en ons welzijn veilig willen stellen. Het is per definitie een grensoverschrijdende problematiek, waarin alle landen, maar zeker de geïndustrialiseerde landen, verantwoordelijkheid dragen. België en Vlaanderen behoren tot de wereldtop inzake CO₂-uitstoot per hoofd van de bevolking. We dragen dus een belangrijke verantwoordelijkheid.

Glorieux

Tot nu toe hebben slechts 22 landen het verdrag geratificeerd. Dat zijn de kleine eilandstaatjes die als eersten verondersteld worden de effecten van de versnelde opwarming van het klimaat aan den lijve te ondervinden. Opdat het verdrag in werking zou treden, moeten echter 55 landen, die samen minstens 55 percent van de totale emissies in de wereld vertegenwoordigen, het geratificeerd hebben.

Mijnheer de minister-president, hoever staat het in het licht van het naderend voorzitterschap van ons land van de Europese Unie met de ratificatie van het Kyoto-protocol door Vlaanderen? Hoe verloopt het ratificatieproces? In welk stadium bevinden we ons? Wanneer zal het door Vlaanderen geratificeerd worden zodat we de maatregelen, nodig voor het behalen van de doelstelling, in werking kunnen laten treden?

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik sluit me aan bij het betoog van de heer Glorieux. Ook ik zou willen aandringen op een snelle ratificatie van het verdrag van Kyoto door Vlaanderen. Daarmee is de kous echter niet af. Het is niet voldoende dat Vlaanderen het verdrag ratificeert, want dat zal ook moeten gebeuren in de andere gewesten.

Europees onderzoek heeft aangetoond dat de uitstoot van koolstofdioxide groter is in Brussel en Wallonië dan in Vlaanderen, hoewel de situatie ook hier niet rooskleurig is. Er zullen dus onderhandelingen moeten worden aangeknoopt met Wallonië en Brussel om de inspanning die in heel België moet worden gedaan, te verdelen. Naar verluidt heeft minister Dua daarover onderhandelingen aangeknoopt, maar er zou in het geheel nog geen akkoord bereikt zijn over de verdeling van de inspanning.

Mijnheer de minister-president, het is dus niet alleen een Vlaamse aangelegenheid. Een ratificatie zou niet slecht zijn voor het imago van Vlaanderen in het buitenland, maar het verdrag moet nu eenmaal ook door de andere gewesten en door de federale overheid worden geratificeerd. Het is dus wat al te optimistisch om snel te ratificeren in Vlaanderen. Dat is maar één stap vooruit. Het kan nog jaren duren – al is dat niet te hopen – vóórdat het verdrag wordt geratificeerd door de andere gewesten en door de federale overheid.

Hoever staat het momenteel met de onderhandelingen met de andere gewesten over de verdeling van de inspanningen?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, in antwoord op die laatste vraag verwijs ik naar het antwoord op een vraag die hierover in de commissie voor Leefmilieu werd gesteld aan minister Dua op 30 november.

Op de interministeriële conferentie voor Leefmilieu van 16 juni 2000 was afgesproken dat ons land het ratificatieproces ten laatste tegen juni 2002 moet hebben afgerond. De Vlaamse regering heeft vorige vrijdag echter beslist om het proces te versnellen, zodat de ratificatie kan worden afgerond voor 30 juni van volgend jaar. De media blijken voor zulke zaken wat weinig aandacht te hebben.

Ik ben het eens met de heer Hostekint dat de anderen dan zullen moeten volgen, en dat het maar één stap is. Het is echter een belangrijke stap, die we willen zetten omdat België in de tweede helft van volgend jaar het Europees voorzitterschap op zich neemt. Inzake leefmilieu hebben we een belangrijke rol te spelen. In het rotatieakkoord is bepaald dat het Vlaams Gewest assessor is in het eerste semester van 2001, maar dat we de Belgische zetel in de Raad van Milieuministers zullen innemen in het tweede semester. Het is dus belangrijk dat we bij de aanvang van het voorzitterschap ten minste ons deel van het contract hebben vervuld door de implementatie van de ratificatie.

Uiteraard moet er onderhandeld worden met de andere gewesten om na te gaan hoe de inspanning van 7,5 percent in België kan worden gerealiseerd. Inderdaad is uit een studie gebleken dat de inspanningen in Brussel en Wallonië nog aanzienlijker zullen moeten zijn dan in Vlaanderen. Een nota van federaal staatssecretaris Deleuze daarover zal als uitgangspunt dienen. Het interministerieel overleg zal nog deze maand opnieuw plaatsvinden. Daar zal worden besproken wat de doelstelling is, wat ieder gewest voor zijn rekening zal nemen, en wat de inspanning van de federale overheid zal zijn.

In de tweede helft van 2001, dus tijdens het Belgisch voorzitterschap, zal de zevende conferentie inzake klimaatverandering doorgaan in Marrakech. De klimaatconferentie van Den Haag was geen succes. We moeten nagaan wat onze houding zal zijn. Landen zoals de Verenigde Staten, Japan,

Dewael

Nieuw-Zeeland zijn veeleer koele minnaars van de besluiten van Kyoto. We mogen ons daar echter niet door laten ontmoedigen, wel integendeel. We moeten in de Europese Unie een tandje bijsteken. Het is niet omdat een aantal grote industriële mogelijkheden liefst zo weinig mogelijk en zo laat mogelijk willen realiseren, dat de Europese Unie geen voorbeeldfunctie moet vervullen.

Als klein land en als relatief kleine deelstaat moeten we aan de kar trekken en onze verantwoordelijkheid wel opnemen. Deze aangelegenheid is niet enkel voor ons, maar ook voor de toekomstige generaties belangrijk. De inspanningen moeten niet alleen worden geleverd binnen de Vlaamse regering door de minister van Leefmilieu, maar ook door de minister van Energie, de heer Stevaert.

Ik zal de bekommernis van deze commissie meedelen aan de bevoegde leden van de Vlaamse regering. Door het versnellen van het ratificatieproces en het opnieuw bijeenkomen van het interministerieel overleg in het Belgisch staatsverband geven België en Vlaanderen tijdens het voorzitterschap een sterk signaal dat het Kyoto-protocol ernstig wordt genomen. Ik heb in dat verband trouwens ook de verklaringen van premier Verhofstadt gehoord.

De voorzitter : Het incident wordt gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.02 uur.*
